

מתחילים בסבב, כל אחת אומרת סיטואציה לא טובה שקרתה לה השבוע והמישי שליידה צריכה להגיד מה היה טוב בזה וכן הלאה.

אחכ משחקים - משחקים תופסת מתרבים - מי שנתפס הופך להיות תופס וככה זה טוב בשבילו. ואותו דבר - משחקים הקדרים באים - גם אם נתפסת, עדיין אפשר לראות את הטוב בכך שעכשיו אתה חלק מהתופסים.

- משחקים 21 - כל פעם שמישהו יפיל את הכדור להוריד את מספר הפעמים שצריך להתמסר לדוג חניך הפיל אותו אז במקום 21 להתמסר 15 וככה הוא עוזר לקבוצה להצליח.

מתיישבים ושמים משפטים על הרצפה שיש להם 2 משמעויות:

• הקבלן והאדריכל דיברו ביניהם על הגג

• זבוב ישב על ידי

• אישה נעלה, נעלה נעלה, נעלה את הדלת

• דיברתי עם האחות הכי נחמדה בעולם

• הילד קיבל מתנה ממני

• הילדה ראתה סרט יפה

אפשר גם לקחת דף ולצייר נקודה שחורה באמצע ולשאל את החניכות מה הן רואות ואז הן אומרות מלא דברים, נקודה שחורה, עיגול שחור, וכו ובסוף אומרים להם שזה דף לבן אם נקודה שחורה. אנחנו נוהגים בדרכ לשים לב לדברים הרעים שהם כב קטנים (נקודה שחורה) לעומת כל הטוב (דף לבן)...

ובסוף אפשר גם לספר את הסיפור על רבי עקיבא:

פעם אחת יצא רבי עקיבא למסע והצטייד בחמור, תרנגול ונר.

חמור לרכוב עליו ולהניח עליו משאו.

תרנגול כדי שיעיר אותו בבוקר לתפילה כשעון מעורר.

ונר כדי שיאיר לו בלילה ויוכל ללמוד תורה. עשה רבי עקיבא דרכו ארוכה, וכשפנה היום והחשיך הגיע לעיר אחת ורצה לנוח בה, חיפש מלון אך לא מצא, ביקש רבי עקיבא מאנשי העיר מקום ללון, ואיש לא הסכים לתת לו מקום לינה. עמד רבי עקיבא ברחובה של עיר לבדו בחושך ובקור ואמר: כל מה שעושה ה', הכול לטובה! רבי עקיבא לא רצה להישאר בעיר שאנשיה אינם מכניסי אורחים. יצא לשדה, התיישב מתחת לעץ, הדליק נר, האכיל את התרנגול ואת החמור וישב ללמוד תורה, למד עד ששכח שהוא לבד. פתאום שמע שאגה מבהילה של אריה גדול שהגיח מן היער. האריה טרף את החמור שלו. ומיד בא חתול וטרף את התרנגול, ולאחר מכן באה רוח וכיבתה את הנר, נשאר רבי עקיבא עומד לבד ביער בחושך גמור. ללא חמור, ללא תרנגול וללא נר. אמר רבי עקיבא: כל מה שעושה ה', הכול לטובה. לפתע נשמע רעש גדול מכיוון היער. אויבים נכנסו לעיר ולקחו איתם את אנשי העיר בשבי, בדרכם עברו בשדה ששם עמד רבי עקיבא בחשיכה. אולם בגלל החושך לא ראו אותו וכך ניצל מידם. אמר רבי עקיבא: הוא מה שאמרת, כי מה שעושה ה', הכל לטובה! אילולא אכל האריה את החמור - היה החמור נוער, אילולא אכל החתול את התרנגול, היה התרנגול קורא בקול גדול, ואילולא כיבה הרוח את הנר, היה מאיר את החושך, והחיילים יכלו לראות גם אותי ומי יודע מה היה קורה המשיך רבי עקיבא לדרכו והודה לה' על חסדו.

